

OPONENTSKÝ POSUDEK KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: NUNČIČ Jana**Obor: Režie ALD****OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Vít Neznal, Ph.D.****OPONENTSKÝ POSUDEK NA MAGISTERSKOU PRÁCI JANY NUNČIČ****KAŽDODENNOST A JEJÍ PERFORMATIVNÍ POTENCIÁL**

Jana Nunčič zkoumá na pozadí vlastní realizované tvorby performativní potenciál každodennosti. Soustředí se přitom hlavně na performativní možnosti materiálů a objektů, resp. na to, jak „o každodennosti přemýšlet jako o materiálu a jak ji můžeme využít k performativnímu účelu“ (s. 8).

Hned v úvodu práce formuluje zcela zásadní východisko - performativita netkví v materiálech samotných, nýbrž se rodí ze vztahu mezi „aktérem a materiálem“ (s. 9). Tento předpoklad má přitom velmi blízko k Mukařovského pojetí funkce („funkce je způsob sebeuplatnění subjektu vůči vnějšímu světu“) a klíčový je především z toho důvodu, že otevírá performativitu v nezbytné souvztažnosti s člověkem (ve smyslu aktéra, diváka ad.). Pochopitelně nedokážu odhadnout, nakolik je inspirace Mukařovského estetikou vědomá, Nunčič jej explicitně v práci nezmiňuje, nicméně pro další výzkum zvoleného tématu, a především práci samotnou, by bývaly byly i další Mukařovského poznatky velmi inspirativní a dovolím si tvrdit že také klíčové (mám na mysli především studie Význam estetiky, Místo estetické funkce mezi ostatními a Estetická funkce, norma a hodnota jako sociální fakty). Druhým inspiračním zdrojem by mohla a měla být pro diplomatku kognitivní věda (teatrologie), která se mnohými ze zkoumaných témat zabývá, ovšem v práci jsem k ní explicitní odkazy nenašel. Naopak doceňuju, že Nunčič opřela svůj výzkum o dílčí poznatky z teorie výtvarného umění.

Kvalita magisterské práce Jany Nunčič však nespočívá v erudovaném teoretickém výzkumu, nýbrž v tom, jakým způsobem odhaluje proces a zázemí tvorby, neboť tím dokládá, že tvorba může být také nástrojem poznání a

rozšiřovat poznatky o performativitě (časovost jako klíčový aspekt performativity dokládána inscenovaným vařením/pečením, rozdíl mezi hudbou nahlíženou z mediální a umělecké perspektivy ad.). Nunčič rozkrývá, jaké otázky si divadelní tvůrce u jednotlivých projektů může klást, ukazuje, o jaké osobnosti se při jejich zodpovídání během procesu tvorby opírá (Barthes, Deleuze ad.), ale také jak správně zacílená praktická cvičení mohou ovlivnit výzkum jednotlivých projektů a prohloubit zkušenost tvůrců s danými tématy. Osobně pak právě tato cvičení považuji za velmi důležitou a přínosnou součást výzkumu (práce).

Diplomová práce Jany Nunčič má sice dílčí nedostatky (kromě výše uvedeného také velmi obecně vymezené stěžejní pojmy jako např. performativita nebo nepřesnosti v názvech jako např. skladba 4:33 J. Cage zaměněná za 3:44), ale i přes to magisterskou práci doporučuju k obhajobě.

Otázky:

Proměnil se během psaní diplomové práce váš vztah k performativitě? Jak jí dnes rozumíte?

Vyberte si jakýkoliv předmět, se kterým přicházíme denně do kontaktu, a popište jeho performativní potenciál.

Který/á ze současných umělců/umělkyně je pro vás inspirativní z pohledu aplikování performativního potenciálu každodennosti?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

V Praze, dne 30.8. 2022

MgA. Vít Neznal, Ph.D

.....
p o d p i s